
Shrirama-Krishna Viloma Kavyam (kavi sUrya)

श्रीरामकृष्ण विलोम काव्यं (कवि सूर्य)

Document Information

Text title : rAmakRiShNa viloma kAvyaM (kavi sUrya)

File name : raamakrshhna.itx

Category : kAvya, misc, sAhitya, raama, krishna

Location : doc_z_misc_general

Transliterated by : P. P. Narayanaswami swami at math.mun.ca

Proofread by : P. P. Narayanaswami swami at math.mun.ca

Latest update : April 14, 2012

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 3, 2024

sanskritdocuments.org

श्रीरामकृष्ण विलोम काव्यं (कवि सूर्य)

तं भूसुताभुक्तिमुदारडासं

वन्दे यतो भव्यभवं ध्याश्रीः ।

श्रीयादवं भव्यभतोयदेवं

संडारदामुक्तिमुतासुभूतम् ॥ १ ॥

चिरं विरंचिर्न चिरं विरंचिः

साकारता सत्यसतारका सा ।

साकारता सत्यसतारका सा

चिरं विरंचिर्न चिरं विरंचिः ॥ २ ॥

तामसीत्यसति सत्यसीमता

माययाक्षमसमक्षयायमा ।

माययाक्षसमक्षयायमा

तामसीत्यसति सत्यसीमता ॥ ३ ॥

का तापघ्नी तारकाद्या विपापा

त्रेधा विधा नोष्णकृत्यं निवासे ।

सेवा नित्यं कृष्णनोधा विधात्रे

पापाविधाकारताघ्नी पताका ॥ ४ ॥

श्रीरामतो मध्यमतोऽदि येन

धीरोऽनिशं वश्यवतीवराद्वा ।

द्वारावतीवश्यवशं निरोधी

नयेदितो मध्यमतोऽमरा श्रीः ॥ ५ ॥

कौशिके त्रितपसि क्षरप्रती

योऽददाद्द्वितनयस्वमातुरम् ।

रन्तुमास्वयन तद्विदाधयोऽ

तीप्ररक्षसि पतत्रिकेशिकौ ॥ ६ ॥

लम्बाधरोरु त्रयलम्बनासे
 त्वं याछि याछि क्षरमागताज्ञा ।
 ज्ञातागमा रक्ष छि याछि या त्वं
 सेना बलं यत्र रुरोध आलम् ॥ ७ ॥

लङ्कायना नित्यगमा धवाशा
 साकं तयानुन्नयमानुकारा ।
 राकानुमा यन्ननु यातकंसा
 शावाधमागत्य निनाय कालम् ॥ ८ ॥

गाधिजाध्वरवैरा ये
 तेऽतीता रक्षसा मताः ।
 तामसाक्षरतातीते
 ये रावैरध्वजाधिगाः ॥ ९ ॥

तावदेव दया देवे
 यागे यावदवासना ।
 नासवादवया गेया
 वेदे यादवदेवता ॥ १० ॥

सभास्वये भग्नमनेन थापं
 कीनाशतानध्दरुषा शिलाशैः ।
 शैलाशिषारुध्नताशनाकी
 पञ्चानने भग्नभये स्वभासः ॥ ११ ॥

न वेद यामक्षरभामसीतां
 का तारका विष्णुजितेऽविवादे ।
 देवाविते जिष्णुविकारता का
 तां सीमभारक्षमयादवेन ॥ १२ ॥

तीप्रगोरन्वयत्रार्थो
 वैदेहीमनसो भतः ।
 तमसो न महीदेवै-
 र्थात्रायन्वर्गोप्रती ॥ १३ ॥

वेद या पद्मसदनं

साधारावततार मा ।

भारता तव राधा सा

नन्द सन्नप यादवे ॥ १४ ॥

शैवतो छननेऽरोधी

यो द्वेषु नृपोत्सवः ।

वत्सपो नृषु वेद्रे यो

धीरोऽनेन छतोऽवशैः ॥ १५ ॥

नागोपगोऽसि क्षर मे पिनाडेऽ

नाथोऽजने धर्मधनेन दानम् ।

नन्दानने धर्मधने जयो ना

केनापि मे रक्षसि गोपगो नः ॥ १६ ॥

ततान दाम प्रमदा पदाय

नेमे रुथामस्वनसुन्दराक्षी ।

क्षीरादसुं न स्वमथारु मेने

यदाप दाम प्रमदा नतातः ॥ १७ ॥

तामितो मत्तसूत्रामा

शापादेष विगानताम् ।

तां नगाविषदेऽपाशा

मात्रासूत्तमतो मित्ता ॥ १८ ॥

नासावधापत्रपाज्ञाविनोदी

धीरोऽनुत्या सस्मितोऽधाविगीत्या ।

त्यागी विधातोऽस्मि सत्यानुरोधी

दीनोऽविज्ञा पात्रपधावसाना ॥ १९ ॥

संभावितं भिक्षुरगादगारं

याताधिराप स्वनघाजवंशः ।

शवं जघान स्वपराधिताया

रङ्गादगारक्षुभितं विभासम् ॥ २० ॥

तयातितास्वनयागतं मा

लोकापवाद्द्वितयं पिनाडे ।

केनापि यं तद्विदवाप कालो

मातंगयानस्वरतातियातः ॥ २१ ॥

शवेऽविदा चित्रकुरङ्गमाला
पञ्चावटीनर्म न रोचते वा ।
वातेऽचरो नर्मनटीव थापं
लामागरं कुत्रचिदाविवेश ॥ २२ ॥

नेड वा क्षिपसि पक्षिकंधरा
मालिनी स्वमतमत्त दूयते ।
ते यदूत्तमतम स्वनीलमा-
राधकं क्षिपसि पक्षिवाडने ॥ २३ ॥

वनान्तयानस्ववेषुवेदनासु
योषामृतेऽरुण्यगताविरोधी ।
धीरोऽवितागण्यरते मृषा यो
सुनाद्वेषुस्वनयातनां वः ॥ २४ ॥

किं नु तोयरसा पम्पा
न सेवा नियतेन वै ।
वैनतेयनिवासेन
पापं सारयतो नु किम् ॥ २५ ॥

स नतातपडा तेन
स्वं शेनाविडितागसम् ।
संगताडिदिनाशे स्वं
नेतेडाप ततान सः ॥ २६ ॥

कपितालविभागेन
योषादोऽनुनयेन सः ।
स नये ननु द्रोषायो
नगे भाविलतापिकः ॥ २७ ॥

ते सभा प्रकपिवर्णमालिका
नाल्पकप्रसरमल्लकल्पिता ।
ताल्पिकल्लमरसप्रकल्पना
कालिमर्णव पिक प्रभासते ॥ २८ ॥

रावणोऽक्षिपतनत्रपानते

नाल्पकलमणमकमातुरम् ।

रन्तुमाकमणमककल्पना

तेन पात्रनतपक्षिणे वरा ॥ २९ ॥

द्वैवे योगे सेवादानं

शङ्का नाथे लङ्कायाने ।

नेयाकालं येनाकाशं

नन्दावासे गेयो वेदैः ॥ ३० ॥

शङ्कावज्ञानुत्पनुज्ञावकाशं

याने नधामुग्रमुधाननेया ।

याने नधामुग्रमुधाननेया

शंकावज्ञानुत्पनुज्ञावकाशम् ॥ ३१ ॥

वा द्दिदेश द्विसीतायां

यं पाथोयनसेतवे ।

वैतसेन यथोपायं

यन्तासीद्दशविशद्वे द्दिवा ॥ ३२ ॥

वायुजोऽनुमतो नेमे

संग्रामेऽरवितोऽक्षि वः ।

वह्नितो विरमे ग्रासं

मेनेऽतोऽमनुजो युवा ॥ ३३ ॥

क्षताय मा यत्र रघोरितायु-

रङ्गानुगानन्यवयोऽयनानि ।

निनाय यो वन्यनगानुकारं

युतारिघोरत्रयमायताक्षः ॥ ३४ ॥

तारके शिपुराप श्री-

रुथा दाससुतान्वितः ।

तन्वितासु सदाथारु

श्रीपुरा पुरि के रता ॥ ३५ ॥

लङ्का रङ्गांगराध्यासं

याने मेया काराव्यासे ।

सेव्या राका यामे नेया

संध्यारागाकारं कालम् ॥ ३६ ॥

॥ इति श्रीद्वैवज्ञपण्डित सूर्यकवि विरचितं

विलोमाक्षररामकृष्णकाव्यं समाप्तम् ॥

Encoded and proofread by P. P. Narayanaswami

——
Shrirama-Krishna Viloma Kavyam (kavi sUrya)

pdf was typeset on September 3, 2024

——
Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

